

A Fővárosi Ítéltábla a **felperes jogi képviselője (felperes jogi képviselőjének címe)** által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, **alperes jogi képviselője** által képviselt **alperes (alperes címe)** alperes ellen, szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2020. január 23. napján kelt 32.G.41.593/2018/28-I. sorszámu ítélete ellen az alperes részéről 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperes részére tizenöt napon belül fizessen meg 208.162 (kétszáznyolcezer-százhatvankettő) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint az állam javára külön felhívásra 81.120 (nyolcvanegyezer-százhusz) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes 2008. augusztus 25. napján kölcsönigénylést terjesztett elő az **Kft.** gépjárművásárlás céljából. Az igényelt hitel devizaneme CHF volt, a kölcsön összege 2.140.000 forint, a saját erő 32%, azaz 1.000.000 forint, a futamidő 120 hónap. A felperes a kölcsönigénylés aláírásával elismerte, hogy átvette a kölcsönigénylés elválaszthatatlan mellékletét képező Általános tájékoztató a alperes neve (az alperes korábbi neve) ügyfelei részére (továbbiakban: Általános tájékoztató) elnevezésű tájékoztatót, annak tartalmát megismerte és nyilatkozott, hogy az abban foglalt hozzájáruló nyilatkozatot megadottnak tekinti. E tájékoztató 4. bekezdésében az alperes felhívta az ügyfelek figyelmét, hogy deviza alapon nyilvántartott kölcsönök esetében a havi törlesztőrészek nagysága a deviza kamatlábak és az árfolyamváltozások miatt változhat. Figyelembe véve a gazdasági környezet változásait, valószínűsíthető, hogy a havi törlesztőrészlet, illetve a hátralevő tartozás emelkedni fog, ezért kéri, hogy abban az esetben válassza a devizaalapú hitel konstrukciót, amennyiben jövedelme vélelmezhetően lépést fog tartani a várható árfolyamváltozásokkal tekintettel arra, hogy az árfolyamváltozásból eredő minden kockázat az adóst terheli.
- [2] A felperes mint adós és az alperes mint hitelező között 2008. augusztus 27. napján kölcsönszerződés jött létre, mely szerint az alperes 2.140.000 forintnak megfelelő, a folyósítás időpontjában érvényes árfolyamon kalkulált CHF-ben nyilvántartott kölcsönt nyújtott a felperes részére gépjármű vásárlása céljából. A kölcsönszerződés megkötésekor érvényes induló kamatláb 11,38 % volt, a kölcsön futamideje 120 hónap, a havi törlesztőrészlet összege a szerződés megkötésének napján érvényes árfolyammal kalkulálva 30.153 forint, melyet a Hirdetményben közzétett díjak és az

árfolyamtartalék növelt. A szerződés rendelkezett arról, hogy a havonta esedékes törlesztőrészek az aktuális devizaárfolyam alapján árfolyam-periódusonként kerülnek meghatározásra. Az árfolyamváltozásból eredő kockázatot teljes mértékben az adós viseli, továbbá a kölcsönszerződés mellékletét képezik az SZÁFGJ 08. jelölésű általános szerződési feltételek (továbbiakban ÁSZF). Az ÁSZF IV.4.1. pontja alapján a kölcsönösszeget az alperes devizában tartja nyilván.

A kölcsön megfizetésének biztosítékeként az alperest vételi jog illetve meg a kölcsönből megvásárolt gépjárműre a felek között 2008. augusztus 27. napján létrejött opciós szerződés alapján. Az alperes mint hitelező és zálogjogosult, továbbá a felperes mint adós és zálogkötelezett 2013. május 5-én jelzálogszerződést kötöttek a perbeli kölcsön felhasználásával megvásárolt **rendsám** forgalmi rendszámú **típus** személygépkocsi vonatkozásában. A szerződés 3. pontja 3. bekezdésének utolsó mondata szerint a kötelezett kifejezetten hozzájárul, hogy a jelzálogszerződés fennállása alatt a gépjármű törzskönyvét a jogosult mint letéteményes őrizze, Az alperes 2016. október 20. napján kelt nyilatkozatával a kölcsönszerződést felmondta.

- [3] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság - a kölcsönszerződés részleges érvénytelensége címén - kötelezze az alperest 752.023 forint megfizetésére azzal, hogy a kölcsönszerződést a határozathozatalig nyilvánítsa hatályossá. Kérte kötelezni az alperest az **rendsám** forgalmi rendszámú személygépjármű törzskönyvének kiadására is. Azzal érvelt, hogy a kölcsönszerződés 12. pontjának azon kitétele, miszerint a havonta esedékes forintban fizetendő törlesztőrészlet nagysága árfolyam-periódusonként az aktuális forint/devizaárfolyam alapján kerül meghatározásra, az árfolyamváltozásból eredő kockázatot teljes mértékben az adós viseli, nem tartalmaz kockázatteltérő nyilatkozatot, abból nem állapítható meg, hogy az árfolyamváltozás hatására a törlesztőrészek nagysága korlátlanul emelkedhet, melyet neki kell megfizetnie. Az árfolyamkockázat viselése nem világos, nem érthető. Kifogásolta, hogy nem kapott tájékoztatást az árfolyamváltozás várható alakulásáról, maximális mértékéről, ezért őt az árfolyamkülönbözet megfizetésére nem lehet kötelezni. Állította, hogy a 2008. augusztus 25-én kelt kölcsönigénylő okiratnak az Általános tájékoztató című mellékletét soha nem látta, az nem került részére átadásra, az a kölcsönszerződés 12. pontjában a kölcsönszerződés mellékletét képező okiratok között nem volt felsorolva. Utalt az Európai Unió Bírósága (továbbiakban: Bíróság) C-51/2017. számú ítéletének 74- 90. pontjára és a Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 19. napján kelt állásfoglalására. Számítása szerint 752.023 forint túlfizetése van az alperes felé. A törzskönyv kiadása körében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 374. § (2) bekezdésére, valamint a 200. § (2) bekezdésére hivatkozott. Álláspontja szerint az opciós megállapodás 2. pontja érvénytelen, mivel az alperes vételi joga már letelt, valamint az alperes felé tartozása nem áll fenn.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta, figyelemmel arra, hogy a kölcsönszerződés részben sem érvénytelen, az megfelel az irányadó jogszabályoknak. Előadta, hogy az árfolyamváltozás kockázatát feltárta, a szükséges információkat a felperes rendelkezésére bocsátotta.

A törzskönyv birtoklásával kapcsolatban hivatkozott az ÁSZF 6.2 pontjára, a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 71. § (4) bekezdésére, a 87. § (4) bekezdésére, valamint a 326/2011. (XII. 28.) Kormányrendelet (továbbiakban Korm.rendelet) 84. § (4) bekezdésére és a 100. § (4) bekezdésére. Álláspontja szerint - figyelemmel a kölcsönszerződésből eredő követelést biztosító elidegenítési és terhelési tilalomra - a törzskönyv feletti rendelkezésre jogosult a kölcsönszerződésből eredő követelés teljes kiegyenlítéséig, ugyanis a felperes kölcsönszerződésből eredő tartozása összesen 1.761.304 forint. Az árfolyamkockázati tájékoztató megfelel a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 2016. évi CXII. törvény (továbbiakban: Hpt.) 203. § (6) és (7) bekezdésében foglaltaknak, a kockázatteltérő tudomásulvételét a felperes igazolta. Vitatta a marasztalás iránti

kérelem jogalapját és összegszerűségét is.

- [4] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy a felek között 2008. augusztus 27. napján létrejött 7000097788 nyilvántartási számú kölcsönszerződés gépjármű vásárlásához deviza alapon nyilvántartva megnevezésű szerződés érvénytelen. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 752.023 forintot, valamint adja ki a **rendszer** forgalmi rendszámú gépjármű törzskönyvét a felperesnek.

Az ítélet indokolása szerint a felek között a Ptk. 523. § (1) bekezdésében meghatározott kölcsönszerződés jött létre, mely a Ptk. 685. § e) pontja szerinti fogyasztói szerződés, a felperes pedig a d) pont szerinti fogyasztó. Fennáll a szerződésnek a Hpt. szerinti fogyasztási jellege, valamint a felperes a Hpt. II. számú melléklet III. pontja szerinti fogyasztói minősége. Megállapította, hogy a felperes 2008. augusztus 25. napján Kölcsönigénylés gépjárművásárláshoz elnevezésű okiratot írt alá és a 2008. augusztus 27. napján létrejött kölcsönszerződés részét képezik az Általános Szerződési Feltételek is.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a perben nem volt vitás, hogy a felperes külön kockázatfeltáró nyilatkozatot nem írt alá. Az alperes által csatolt Általános tájékoztatót pedig nem vette figyelembe az árfolyamkockázati tájékoztatás körében, ugyanis azt a felperes nem írta alá. E tájékoztatót mint a kölcsönszerződés mellékletét a szerződés egyik pontja nem sorolta fel, az alperes pedig nem bizonyította, hogy a kockázatfeltárás körében a szerződés 8., 12., illetve az ÁSZF IV.4.1. pontján túl az árfolyamkockázat tekintetében egyéb tájékoztatást adott volna. Az alperes ugyan 13. szám alatt egy Budapesten, 2006. február 1. napján kelt Általános tájékoztatót csatolt, azonban a kölcsönigénylés 2008. augusztus 25-ei keltezéssel történt. A felperes személyes meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy ilyen dokumentumot nem vett át.

A kölcsönszerződés és az ÁSZF felhívott rendelkezései alapján - figyelemmel a Bíróság C-186/16., C-51/17. és a C-227/18. számú ítéleteire, a 6/2013. és a 2/2014. számú PJE határozatokra, valamint a Kúria devizahiteles ügyek jogalkalmazási kérdéseit vizsgáló Konzultációs Testülete 2019. április 10-i üléséről felvett emlékeztetőre - arra a következtetésre jutott, hogy az alperes tájékoztatása nem világos, nem érthető, ezért tisztességtelensége vizsgálható. A kölcsönszerződés 12. pontja tartalmazza, hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázat teljes egészében az adóst terheli, továbbá rögzíti a törlesztőrészlet árfolyamának meghatározását is. Az ÁSZF IV.4.1. pontja a folyósított összeg devizában meghatározott összegének kiszámítási módját, továbbá az esedékes törlesztőrészletek, az előtörlesztés, illetve az előtörlesztés összegének módját határozza meg. E rendelkezések az árfolyamváltozás mibenlétére, a törlesztésre gyakorolt hatására, a gazdasági következményeire, a törlesztés elnehezülése mértékének korlátlanságára nem adnak megfelelő tájékoztatást. E rendelkezésekből nem tűnik ki, hogy a forint a CHF devizához képest történő súlyos leértékelődése és a külföldi kamatlábak emelkedése a törlesztőrészletekre milyen hatást gyakorol, és az sem, hogy az árfolyamváltozás nem elhanyagolható kockázatot jelent, valamint nemcsak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészleteket. A felhívott rendelkezésekből csupán az állapítható meg, hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázat teljes egészében a felperest terheli.

Az elsőfokú bíróság megjegyezte, hogy amennyiben a 2006. február 1. napján kelt nyomtatvány tartalmát is figyelembe venné, az alperes tájékoztatása akkor sem felelne meg az előírásoknak, ugyanis nem fejt ki az árfolyamváltozás mibenlétét, továbbá azt sem, hogy mit ért a gazdasági környezet változása alatt. Nem tartalmazza egyértelműen és világosan, hogy a forint esetleges súlyos leértékelődése és a külföldi kamatlábak emelkedése a fogyasztó pénzügyi kötelezettségeire milyen hatással lehet, ahhoz képest milyen arányban változhat a fizetési kötelezettségének mértéke, így azt sem, hogy az árfolyamváltozásból eredően a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet.

Mindezekre tekintettel az árfolyamkockázatot teljes mértékben a felperesre telepítő rendelkezés a Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelen és mint ilyen a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése alapján

semmis. Az árfolyamkockázattal kapcsolatos rendelkezés a főszo­lgáltatást megá­llapító szerző­dé­si feltételnek minősülő szerző­dé­ses rendelkezés, amelynek semmissége a Ptk. 239. § (2) bekezdése alapján a szerző­dé­­s egészének érvénytelenségét vonja maga után, tehát a perbeli kölcsönszerző­­dés érvénytelen. Az elsőfokú bíróság - elfogadva a felperes számítását - az alperest 752.023 forint megfizetésére kötelezte a felperes javára.

Az opciós joga az alperesnek a Ptk. 374. § (2) bekezdése alapján megszűnt, melyből következik, hogy a gépjármű törzskönyvének birtokban tartására nem jogosult, ezért az elsőfokú bíróság rendelkezett annak kiadásáról.

- [5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen annak a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján történő megváltoztatását, a kereseti kérelem elutasítását, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Másodlagos kérelme az ítélet hatályon kívül helyezésére irányult a Pp. 252 § (2)-(3) bekezdésére hivatkozással.

Az alperes az elsődleges kérelme indokául előadta, hogy az elsőfokú bíróság helytelen jogkövetkeztetést vont le a releváns és alkalmazandó jogszabályokból, okiratellenesen állapította meg a perbeli szerződés érvénytelenségét, továbbá eljárási szabályokat is vétett.

Álláspontja szerint az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatása mindenben megfelelt Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésében foglaltaknak, az uniós előírásoknak, valamint a Kúria jogegységi határozatainak: a tájékoztatása világos és érthető volt. A felperes saját aláírásával igazolta az Általános tájékoztató megismerését és átvételét. A szerző­­dés­kötéskor hatályos Hpt. 203. § (6) bekezdése szerint a pénzügyi intézménynek fel kellett tárnia a szerző­­dé­ses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, melynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja. Ebből nem következik, hogy az aláírásnak magán a tájékoztatást tartalmazó okiraton kell szerepelnie és jogszabály nem tiltotta azt sem, hogy külön kockázatfeltáró nyilatkozatban kerüljön sor a tájékoztatásra. A felperes által aláírt kölcsönigénylés elnevezésű okiratban foglalt nyilatkozat alapján megá­llapítható, hogy a kölcsönigénylés mellékletét képező Általános tájékoztatót a felperes átvette, annak tartalmát megismerte, tehát az adós az írásbeli kockázatfeltárás tudomásulvételét a saját aláírásával igazolta. Hivatkozott arra, hogy éveken keresztül az üzleti tevékenysége során ezt az egy tájékoztatót használta, a felperes az eljárás során nem bizonyította, hogy nem ezt a tartalmú tájékoztatót ismerte meg. Megítélése szerint a felperesi állítás, miszerint a tájékoztatót nem vette át, illetve, hogy nem igazolta a tájékoztató tartalmát, nem döntheti meg a csatolt okirati bizonyítékokat. Kiemelte, hogy a honlapján és az ügyfélszolgálati helyein is a perbeli tájékoztatót szerepeltette, valamennyi ügyfelének, így a felperesnek is ezt adta át. Utalt arra, hogy a hasonló ügyekben eljár bíróságok egyöntetűleg megá­llapították, hogy a kölcsönigénylésbe foglalt adósi nyilatkozat igazolja, hogy az Általános tájékoztató dokumentumot a fogyasztó átvette, annak tartalmát megismerte. Amennyiben a fogyasztó azt állítja a nyilatkozatával szemben, hogy az Általános tájékoztatót nem vette át, úgy őt terhelte volna a bizonyítási kötelezettség (Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.364/2019/19., 19.Gf.40.265/2019/11., 37.Gf.40.686/2018/14/1., Szegedi Ítéltábla Pf.III.21.261/2016., Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.226/2018/4. számú ítélete).

Az alperes fellebbezésében hivatkozott arra is, hogy az Általános tájékoztató tartalma megfelelő volt, felhívta az ügyfelek figyelmét az árfolyamváltozásból eredő kockázatok viselésére. A szerződés 5. és 12. pontjában foglaltak is azt tartalmazzák, hogy az árfolyamváltozásból eredő minden kockázatot korlátok nélkül az adós viseli. E tájékoztatás alapján világos és érthető, hogy a fizetendő forint összeg, a havi törlesztőrészlet összege az árfolyamváltozástól és a deviza kamatlábak változásától függően változhat, amely az adós számára fokozott kockázatot jelent, mivel az árfolyamkockázatból eredő minden kockázatot korlátok nélkül az adós viseli. A tájékoztató tartalmazta a deviza árfolyamváltozásának a negatív hatását, amely miatt az adós kötelezettségei terheesebbé válhatnak, és felhívta a figyelmet arra is, hogy csak abban az esetben válassza a devizaalapú konstrukciót, ha jövedelme lépést fog tartani a várható árfolyamkockázattal. Ezáltal

eleget tett a gazdasági átláthatóság és a kockázat realizálódásának a törlesztőrészletekre és a felperes fizetési kötelezettségére gyakorolt hatásának ismertetésére vonatkozó kötelezettségének is. Felismerhető volt, hogy a kockázat valós és a futamidő alatt is bekövetkezhet és a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa. Az is felismerhető volt, hogy a kockázat nem csupán elhanyagolható mértékű és nemcsak elhanyagolható mértékben növelheti a tartozást és a törlesztőrészletet. Mindezekre figyelemmel a felperes értékelni tudta az árfolyamváltozásnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt hatását és gazdasági következményeit.

Kiemelte, hogy a Kúria a 6/2013. PJE határozata alapján a tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, nem kellett tájékoztatást adnia arról, hogy a hosszabb távra kötött szerződés ideje alatt mi lehet az árfolyamváltozás felső határa.

A kereset összecszerűségének vizsgálatát szükségtelennek tartotta, mivel a perbeli szerződés nem érvénytelen.

Nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a törzskönyv kiadásával kapcsolatban sem, ugyanis a bíróság nem értékelte a felek között létrejött Ingó zálogszerződés 3. pontja 3. bekezdésének utolsó mondatát. Így érvényes szerződéses jogcíme van jelenleg is arra, hogy a felperessel szemben fennálló követelése maradéktalan kielégítéséig birtokában tartsa a gépjármű törzskönyvét.

Másodlagos fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltakat, a 6. számú jegyzőkönyvben adott tájékoztatása nem felelt meg a törvényi előírásoknak. Az elsőfokú bíróság megszegte a Pp. 206. § (1) bekezdésében írtakat is, ugyanis a felperes állításával szemben nem értékelte az általa csatolt okirati bizonyítékokat és azok tartalmát, a bizonyítékok egybevetése nem történt meg, ami az ítélet indokolásából is kitűnik.

- [6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, az alperes perköltségben történő marasztalását kérte az IM rendelet szerint.

Előadta, hogy az irányelvekből következik: a fogyasztó joga, hogy az írásba foglalt és az ő adatait rögzítő, konkrétan rá vonatkozó szerződésből megismerhesse az általa kötött ügylet költségeivel összefüggő valamennyi lényeges, a fizetési kötelezettségét befolyásoló elemét. Nem elég az Általános tájékoztató megismerhetősége, hanem a szerződés lényeges tartalmát alkotó feltételeket összegyűjtve, a szerződést tartalmazó okiratban szövegszerűen meg kell ismételni vagy minimális követelményként az egyedi szerződésnek tartalmaznia kell konkrétan és beazonosításra alkalmas módon megjelölve az Általános tájékoztatót, amely a szerződés részét képezi. Ennek célja, hogy a fogyasztónak ne többféle szerződési feltételből kelljen kiválogatni, hogy az általa megjelölt konstrukcióra milyen rendelkezések vonatkoznak. A 87/102. EKG irányelv értelmezésére is irányadó C-42/15. számú ítéletben a Bíróság kimondta, hogy nem kell feltétlenül egy okiratban szerepelnie a lényeges feltételeknek, de az a minimális elvárás, hogy lehetővé kell tenni a fogyasztó számára a szerződés lényeges tartalmának minden nehézség nélkül történő beazonosítását.

Kiemelte, hogy az aláírás nélküli Általános tájékoztató nem felel meg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 196. § (1) bekezdés d) pontja előírásainak, ugyanis nincs az alperes által szabályszerűen aláírva, dátumozva és nem állapítható meg, hogy ez valóban az alperesnek a szerződés megkötésekor meglévő Általános tájékoztatója volt. A Pp. 196. § (2) bekezdése alapján pedig nem igazolta az alperes az eredeti Általános tájékoztatóval történő azonosságot. Ezáltal az Általános tájékoztató nem vált a szerződés részévé, így annak tartalma nem vehető figyelembe. Hivatkozott a Kúria BH2020. 151. szám alatt közzé tett határozatára, miszerint tisztességtelen az a szerződési feltétel, ami csak azt tartalmazza, hogy az árfolyamváltozás kockázatát az adós viseli. A perbeli Általános tájékoztató szintén csak ezt a kitéletet tartalmazza. Utalt a BH2020. 45. számú határozat III. pontjára is, miszerint nem világos, nem érthető az az általános szerződési feltétel, amely szerint az árfolyamkockázat viselése - az árfolyam kockázat mibenléte a lízingbe vevő fizetési kötelezettségeire gyakorolt hatása, a kockázatviselés mértékére vonatkozó, a fogyasztó

lízingbe vevő részére nyújtott kifejezett tájékoztatás hiányában - csak kikövetkeztethető az általános szerződési feltételek több, különböző helyen, nem áttekinthető szerkezetben szereplő rendelkezéseinek egybevetése és együttes értelmezése alapján.

A felperes hangsúlyozta, hogy a szerződés 12. pontja nem felel meg a Bíróság C-51/2017., C-186/16. és a C-227/18. számú ítéletben foglaltaknak sem.

Mivel az alperes további biztosítékkal is rendelkezik, indokolt a törzskönyv kiadása, hiszen az ingó jelzálogszerződés alapján nem adható el a gépjármű addig, amíg a tartozását az alperes felé meg nem fizeti. Az alperes pedig nem igazolta, hogy a kölcsönszerződésből eredően tartozása áll fenn, ezért a zálogszerződés is megszűnt. Csatolta a Kúria Pfv.22.008/2018/3. számú ítéletét, melyben ingó zálogjog kikötése mellett a Kúria kötelezte a pénzügyi intézményt a törzskönyv kiadására.

- [7] Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [8] A fellebbezés alapos.
- [9] Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a fent írtak szerint módosította. Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival sem értett egyet.
A felperes 2008. augusztus 25-én Kölcsönigénylés gépjármű vásárlásához magánszemély részére elnevezésű nyomtatványt töltött ki, melynek a felperes aláírása feletti bekezdésének utolsó mondata azt tartalmazza, hogy „A jelen kölcsönigénylés aláírásával kifejezetten elismerem, hogy a kölcsönigénylés elválaszthatatlan mellékletét képező - Általános tájékoztató a **gazdasági társaság**. ügyfelei részére című - tájékoztató levelet átvettem, amelynek tartalmát megismertem, továbbá nyilatkozom, hogy az abban foglalt hozzájáruló nyilatkozatot megadottnak tekintem.” A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az Általános tájékoztatót nem kapta meg. A tájékoztató átvételét aláírásával igazolta, így a Pp. 164. § (2) bekezdése alapján őt terhelte ennek ellenkezőjének a bizonyítása. A felperes csupán állította, de nem bizonyította, hogy a nyilatkozatában foglaltak nem felelnek a valóságnak. A felperesi nyilatkozat önmagában nem dönti meg a teljes bizonyító erejű magánokiratban foglaltakat. Nem helytálló a felperes azon hivatkozása, hogy az Általános tájékoztatót a Pp. 196. § (1) bekezdés d) pontjának megfelelő magánokiratba kellett volna foglalni; ilyen követelményt az Általános tájékoztatóval szemben jogszabály nem ír elő. A felperes szerint az általános tájékoztató lényeges elemeit a kölcsönszerződésben is fel kellett volna tüntetni. Maga a felperes is kiemelte a fellebbezési ellenkérelmében, hogy a Bíróság a C-42/15. számú ítélete szerint nem kell feltétlenül egy okiratban szerepelnie a lényeges feltételeknek, de az a minimális elvárás, hogy lehetővé kell tenni a fogyasztó számára a szerződés lényeges tartalmának minden nehézség nélkül történő beazonosítását. E követelménynek az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás megfelel, azt a jól áttekinthető, 1-1 oldalból álló Általános tájékoztató és a kölcsönszerződés tartalmazza. Az ÁSZF részben megismétli az Általános tájékoztatóban és az egyedi kölcsönszerződésben foglaltakat, továbbá egyéb részletszabályokat is tartalmaz. Így a felperes alaptalanul hivatkozott a BH2020. 45. számú jogeset III. pontjára is, mivel a perbeli esetben a fogyasztó részére nyújtott tájékoztatás nem hiányzik, továbbá az nemcsak az általános szerződési feltételek több különböző helyen, nem áttekinthető szerkezetben szereplő rendelkezéseinek egybevetése és együttes értelmezése alapján állapítható meg.
- [10] Tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a 2008. augusztusában aláírt kölcsönigénylő lap mellékletét nem képezhette egy 2006. február 1-jei dátummal ellátott tájékoztató. Az eljárás adatai alapján nem állapítható meg, hogy az alperes ezen a nyomtatványon kívül más nyomtatványt is használt volna, és esetlegesen az került volna átadásra a felperes részére.
- [11] Az alperes az Általános tájékoztatóban felhívta a kölcsönigénylő figyelmét arra, hogy a deviza

alapon nyilvántartott kölcsönök esetén a havi törlesztőrészek nagysága a deviza kamatlábak és az árfolyamváltozások miatt változhat, figyelembe véve a gazdasági környezet változásait, valószínűsíthető, hogy a havi törlesztőrészlet, illetve a hátralévő tartozás emelkedni fog, ezért kifejezetten kérte, hogy a kölcsönigénylő abban az esetben válassza a devizaalapú hitelkonstrukciót, amennyiben jövedelme vélelmezhetően lépést fog tartani a várható árfolyam-változásokkal, tekintettel arra, hogy az árfolyamváltozásból eredő minden kockázat a kölcsönigénylőt terheli.

Ezt követően a felek 2008. augusztus 27. napján kölcsönszerződést kötöttek, melynek 5. pontjában megállapodtak abban, hogy a kölcsön szerződéskötéskor érvényes induló havi törlesztőrésze a szerződés megkötésének napján érvényes árfolyammal kalkulálva 30.150 forint, melyet a Hirdetményben közzétett díjak és az árfolyamtartalék növel. A havi törlesztőrészek összege a - folyósítási és a jelen szerződés aláírásának idejére esedékes - devizaárfolyam-változásai függvényében változik. A havi esedékes törlesztőrészek az aktuális devizaárfolyam alapján árfolyamperiódusonként kerülnek meghatározásra.

A felek a kölcsönszerződés 12. pontjában rögzítették, hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázatot teljes mértékben az adós viseli. Az alperes nyilatkozott arról is, hogy a kölcsönszerződést elolvasta, azt mint akarátával mindenben megegyezőt jóváhagyólag aláírta.

[12] E tájékoztatás megfelel a Bíróság C-51/17-es számú ítéletében foglaltaknak, ugyanis a szerződés megkötését megelőzően az alperes világos és érthető tájékoztatást adott az árfolyamváltozás lehetséges bekövetkezéséről, továbbá a kölcsönigénylőt érintő gazdasági következményeiről. Nem csupán az Általános tájékoztató, hanem a kölcsönszerződés 5. és 12. pontja is tartalmaz tájékoztatást az árfolyamváltozás negatív következményeiről.

[13] A szerződés részét képező ÁSZF III. (a kölcsön törlesztése) és a IV. (a deviza alapú nyilvántartott kölcsönökre vonatkozó speciális rendelkezések) pontja is tartalmaz további részletszabályokat. Az ÁSZF IV.4.4. pontja szerint az ügyfél írásbeli kérelmére a futamidő során egy alkalommal a Hirdetményben meghatározott díj ellenében az alperes átváltoztatja a kölcsönt forint alapú törlesztésre. Az ügyfél kérelmére történő átváltoztatás esetén az alperes megállapítja a módosítást követően érvényes kamatlábat, abban az esetben, ha az adós az így megállapított kamatlábat nem fogadja el, jogosult a módosítási kérelemtől elállni, illetve jogosult egy összegben kifizetni a teljes fennálló tartozást. A kölcsönszerződés felmondása esetén az alperes saját döntése alapján jogosult a kölcsön törlesztését forint alapú törlesztésre átváltoztatni. Ebben az esetben az alperes jogosult az ügyleti kamatláb egyoldalú megváltoztatására a Hirdetményben foglaltak szerint. Ezen rendelkezés lehetőséget biztosít a szerződésben rejlő kockázat kezelésére, ugyanis amennyiben az adós az árfolyamváltozásból eredő kockázatot viselni már anyagi helyzetére tekintettel nem tudja, vagy egyéb okból nem kívánja, a kölcsönszerződést forint alapú szerződésre módosíthatja. Mindebből pedig az következik, hogy a szerződés alapján nem korlátlanul terhelte az árfolyam kedvezőtlen változásának következménye a felperest: saját, egyoldalú nyilatkozatával a tőketartozás, illetve a törlesztőrészek további emelkedésének bármikor gátat szabhatott. A felperes ilyen kérelmet nem terjesztett elő.

[14] A kölcsönszerződés 5. pontja és az ÁSZF IV.4.5. pontja értelmében az alperes a havonta esedékes törlesztőrészlet kalkulálásakor az aktuális árfolyamon felül árfolyamtartalékot számol fel, melynek célja az árfolyamváltozásból adódó eltérések mérséklése. Az árfolyamtartalék összege az ÁSZF 4.6. számú pontjában meghatározottak szerint a következő árfolyamperiódusban kerül elszámolásra, az árfolyamtartalék mértékét a mindenkor hatályos Hirdetmény jelöli meg.

A 6/2013. PJE határozat III. pontja szerint az árfolyamváltozás iránya, mértéke előre nem látható, nem kiszámítható, e körben az alperesnek tájékoztatást adnia nem kellett.

- [15] Mindezekre figyelemmel az alperes által az árfolyamkockázattal kapcsolatban nyújtott tájékoztatás érthető és világos volt, ezért a kikötés tisztességtelensége a Ptk. 209. § (5) bekezdése alapján nem vizsgálható.
A perbeli árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelenségét az alperes által felhívott ítéltáblai döntések, valamint a Kúria Pfv.I.20.565/2018/8. számú ítélete sem állapította meg. Nem volt alkalmazható a BH2020. 151. számú eseti döntés sem, mivel az a perbelitől lényegesen eltérő szerződési feltételek vizsgálata tárgyában született.
- [16] Az ítéltábla nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint az alperes a gépjármű törzskönyvének kiadására köteles. A felek 2008. augusztus 27. napján kelt opciós szerződése a szerződés aláírásától számított öt év elteltével, azaz 2013. augusztus 27. napján megszűnt, így ezen szerződés alapján az alperes a törzskönyvet valóban nem tarthatja magánál. Az alperes mint hitelező és zálogjogosult, továbbá a felperes mint adós és zálogkötelezett 2013. május 5-én jelzálogszerződést kötött a perbeli kölcsön felhasználásával megvásárolt **rendszer** forgalmi rendszámú **típus** személygépkocsi vonatkozásában. A felek a szerződés 1. pontjában rögzítették, hogy a kölcsönszerződésből eredő tőketartozás összege e megállapodás aláírásának napján 9.843,08 CHF.
Az alperes az elsőfokú eljárásban arra hivatkozott, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom az alperes gépjárműre vonatkozó kielégítési jogát biztosítja és a törzskönyvet e szerződéses megállapodás biztosítékként őrzi. A felek a jelzálog szerződés 3. pontjában elidegenítési és terhelési tilalmat is kikötöttek, azonban ez a Ptk. 114. § (2) bekezdése és a 200. § (2) bekezdése alapján érvénytelen kikötés, ugyanis azt nem a gépjármű tulajdonjogának átruházásával egyidejűleg, hanem utóbb alapították.
- [17] Az alperes az elsőfokú eljárásban utalt a közúti közlekedési igazgatási feladatokról a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 74. § (4) bekezdésére, miszerint a jármű tulajdonjogát érintő korlátozás elidegenítési, terhelési tilalom (stb.) esetén a törzskönyv kizárólag a korlátozás jogosítottja részére adható ki. E rendelet 87. § (4) bekezdése szerint pedig őt a törzskönyvvel jogszerűen rendelkező ügyfélnek kell tekinteni. Hivatkozott a 2012. január 1-jétől hatályos 326/2011. (XII. 28.) Korm.rendelet 84. § (4) bekezdésére és 100. § (4) bekezdésére, mely hasonló rendelkezéseket tartalmaz. A perbeli jogvitában a jelzálogszerződés megkötésekor hatályos Korm.rendelet az irányadó. A felhívott rendelkezések alapján önmagában az alperes a törzskönyv birtoklására nem jogosult, ugyanis a Korm.rendelet 100. § (4) bekezdése szerint is csupán akkor tekinthető a törzskönyvvel jogszerűen rendelkező ügyfélnek az alperes, ha a törzskönyvet a jármű tulajdonosa pénzügyi követelés fejében letétbe helyezte, és ez a rendelkezési jogot megalapozó okiratból megállapítható. Mindezen kitételeket a jelzálogszerződés 3. pontjának 3. mondata tartalmazza, így az alperes a felperessel kötött megállapodás alapján jogszerűen tartja magánál a gépjármű törzskönyvét, annak kiadására a szerződésben foglalt feltételek bekövetkeztéig nem jogosult. A felperes a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségének maradéktalanul nem tett eleget, jelenleg is tartozása áll fenn az alperes felé.
- [18] A felperes hivatkozott a Kúria Pfv.V.22.008/2018/3. számú ítéletére, amely ingó zálogjoggal terhelt biztosíték mellett is kötelezett egy pénzügyi intézményt a törzskönyv kiadására. A felperes azonban szem elől tévesztette, hogy a Kúria által vizsgált ügyben a tényállás nem egyezett meg a perbeli tényállással, hiszen abban az ügyben a jelzálogszerződés nem tartalmazott olyan rendelkezést, miszerint az alperes mindaddig jogosult birtokában tartani a törzskönyvet, amíg a jelzálogszerződés meg nem szűnik.
- [19] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján

megváltoztatta és a keresetet elutasította.

- [20] Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes részére az első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltségét. Az 1.352.023 forint perérték alapján a felperes köteles megfizetni az alperes részére 100.000 forint együttes első-és másodfokú perköltséget, valamint 108.162 forint fellebbezési eljárási illetéket. Az alperes jogi képviselője munkadíját az ítélet tábla a 22/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján határozta meg. A felperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 81.120 forint kereseti illetéket az állam javára külön felhívásra a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Németh László s.k.
tanács elnöke

. Molnár Ágnes s.k.. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

bíró